

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 611 יום ה' 9 בפברואר 2012

השבוע בגיליון

תיקון ההנחיה בדבר בחירת בן- זוג רשום בעת פתיחת תיק // עמדת רשות המיסים: הקלה להקצאת זכויות לבעלי מניות "חדשים" לפי סעי' 104 ו-103 // עלון להורים בגין הטבות מס עבור ילדים קטנים
על הליכי גביה ופשיטת רגל בעקבות פטירתו של דוד דודאי

עליון – מ"ה – זוג נשוי העובד יחד בעסק – חישוב מאוחד (ע"א שקורי) //
מ"ה – חלוקת דיבידנד ומכירת מניות מיידית = עסקה מלאכותית //
מ"ה – "משיכת כספים מפלאפלי" ע"י בעל המניות לא הוכחה //
איש המחשבים של רשת דרבי דג חשוד // צימצום הפטור לסיגוריות בדיו-טי פרי? // מתקשרת חשודה בהעלמות מס // 27% אי רישום תקבולים בנצרת

עדכונים מהשטח

מאמר פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

תיקון ההנחיה בדבר בחירת בן- זוג רשום בעת פתיחת תיק

נכון ומדויק - בהתאם להוראות פקודת מס הכנסה, בהתאמות הנדרשות.

- בהתאם, שונו המערכות ועודכנו כך שתתאפשר הזנת המידע בדבר בחירת בני הזוג (מי מבני הזוג הינו הבז"ר), בכפוף להוראות סעיף 64 ב לפקודת מס הכנסה - הן בעת הזנת בקשה מקוונת לפתיחת תיק ברשות המיסים על ידי המייצג עובר לאישור הבקשה לפתיחת התיק, והן בעת הגשת טופס ידני 5329 אשר עודכן.

- הנחיה זו מחליפה את ההנחיה שבהוראת ביצוע 20/99 בכל הקשור לפתיחת תיק חדש לבני הזוג (סעיף 3 להו"ב).

◆ לנוחיותכם, רצ"ב קישורית להנחיה המלאה: <http://ozar.mof.gov.il/taxes/docs/meyatzgim070212.pdf>

◆ ביום 16.1.2012 פרסמה רשות המיסים הודעה לפיה: לאחר בחינה מחודשת של תהליכי העבודה ברשות המיסים הוחלט, שיש לתת ביטוי נכון לבחירת / קביעת בן זוג רשום (להלן: "בז"ר") בעת פתיחת תיק חדש.

◆ עפ"י ההודעה, מחלקת תפעול שבחטיבת שירות לקוחות פועלת בשיתוף עם שעי"מ על מנת לשפר, לייעל ולטייב את כל נושאי רשת מ"ה וניכויים - הנמצאים בתחום אחריותה. במסגרת האחריות על נושאי הרשת השונים, נמצא נושא בחירת / קביעת בן זוג רשום בעת פתיחת תיק, כאחד מהנושאים שראתה הרשות לנכון לעדכן, לשנות את תהליכי העבודה ולאפשר למשרדים לתת בנושא זה מענה

עמדת רשות המיסים: הקלה להקצאת זכויות לבעלי מניות "חדשים" לפי סעי' 104 ו-103

משקיע חדש, שלא היה בעל זכויות בחברה לפני ההקצאה, עד 20% מהון המניות בחברה לאחר ההקצאה, וזאת בכפוף למגבלת העל. כלומר, ניתן להקצות בהקצאה פרטית למספר משקיעים חדשים עד 49% מהון המניות בחברה לאחר ההקצאה, ובלבד שכל אחד מהמשקיעים החדשים לא יקבל יותר מ- 20% מהון המניות בחברה. כמו כן, משקיע שהשתתף בהקצאה קודמת לא יוכל להשתתף בהקצאה נוספת לאור העובדה, כי לא יחשב למשקיע חדש.

◆ ביום 1.2.2012 פרסמה עמדת רשות המיסים בדבר הקצאת זכויות לבעלי מניות "חדשים" במהלך תקופת המגבלות הקבועה בחלק ה-2 לפקודה בהתאם להוראות סעיפים 104(1)(ג) ו-103(9)(ב) לפקודת מס הכנסה. עמדת רשות המיסים היא, כי ניתן לאמץ פרשנות שתאפשר הקצאה פרטית למשקיעים חדשים עד 49% מהון המניות בחברה לאחר ההקצאה בדומה להקצאה בבורסה, בכפוף לאמור בנייר העמדה. בהתאם לפרשנות המוצעת, בכל הקצאה פרטית במהלך תקופת המגבלות ניתן להקצות זכויות לכל

עלון להורים בגין הטבות מס עבור ילדים קטנים

בהפחתה של סכום המס, כשערכה של כל נקודת זיכוי 215 ש"ח לחודש (נכון לינואר 2012)

◆ בהתאם, ביום 2.2.2012 פרסמה רשות המיסים עלון להורים בענין נקודות הזיכוי כאמור ואף לצורך הנוחיות צירפה טבלה מפורטת.

◆ החל מ- 1.1.2012, בעקבות החוק לשינוי נטל המס, נוספו הטבות בתשלום מס הכנסה הניתנות להורים עובדים ולהם ילדים קטנים. ההקלות במס ניתנות להורים לילדים קטנים, בין היתר, באמצעות נקודות זיכוי והן באות לידי ביטוי

על הליכי גבייה ופשיטת רגל בעקבות פטירתו של דוד דודאי קובי כהן, עו"ד (רו"ח) * ברזילי כהן - משרד עורכי דין

פשיטת הרגל במידה ובעת ההעברה לא יכול היה החייב לפרוע את החוב.

◆ **האם שימוש בהליכי פשיטת הרגל היה מחוייב המציאות או שלרשויות המס עמדו אפשרויות נוספות, פחות קיצוניות מהכרזת החייב כפושט רגל?** קשה לדעת והדבר תלוי בנסיבות הספציפיות של המקרה, אך ראוי להזכיר כי לרשות המיסים עומדים כלים נוספים אשר הינם ברי שימוש בסיטואציה של "הברחת נכסים".

הכלי הבסיסי לגביית חובות על ידי רשות המיסים הינה שימוש בפקודת המיסים (גבייה) המאפשרת אמצעי גבייה כגון: הטלת עיקולים, איסור יציאה מהארץ, תפיסת נכסים גם אצל צדדים שלישיים. אף על פי כן פקודת המיסים (גבייה) אינה מטפלת בסיטואציות של הברחת רכוש מרשויות המס על ידי נישומים בעלי חוב.

◆ **כלים נוספים העומדים למס הכנסה הינו השימוש בסעיף 119א' (ב) לפקודת מס הכנסה. סעיף זה מאפשר תפיסת נכסים אשר הועברו ללא תמורה או בתמורה חלקית לקרוב. סעיף זה הינו כלי שרשויות המס מרבית לעשות בו שימוש וראוי לשקול לפתוח בכלים אלו לפני שנגשים לכלים פוגעניים יותר עבור החייב.**

◆ **כלי נוסף הינו סעיף 194 לפקודת מס הכנסה, המאפשר הליכי גביית מס ועיקול מנישום גם כאשר המס שנוי במחלוקת. פקיד השומה יכול להשתמש בסעיף זה כאשר עולה "חשש" שמא המס לא ייגבה בשל יציאתו של נישום מהארץ או מסיבה אחרת. סעיף זה מאפשר לפקיד השומה להטיל עיקול או לעכב את יציאתו של הנישום מהארץ בזמן שעדיין מתקיים בירור לעניין החוב במס הכנסה.**

◆ **במידה ורשויות המס חוששות מהברחת נכסים רצוי היה שיקפידו למצות את הכלים העומדים לרשותם במסגרת פקודת מס הכנסה. מיעוט השימוש בהליך הדרסטי של פשיטת רגל אפשר שימצאם את הקשיים אותם חווים נישומים חייבי מס.**

* עו"ד כהן שימש כמנהל המחלקה הארצית לפירוקים ופשיטות רגל במשך למעלה משש שנים וכיום שותף במשרד עורכי הדין ברזילי כהן.

◆ **ביום ראשון האחרון התבשרנו על מותו המצער של מר דוד דודאי ז"ל במהלך דיון בבית המשפט המחוזי בתל אביב במסגרת בקשת מס הכנסה להכריז על מר דודאי ז"ל כפושט רגל.**

בשנים האחרונות החלו רשויות המס לעשות שימוש גובר בהליכי פשיטת רגל בניסיון לגבות חובות שקיים קושי ממשי לגבותם.

הליך פשיטת רגל הינה הליך רדיקלי אשר מהווה את קצה פעילות אכיפת הגבייה ברשות המיסים. הליך זה הינו בעל משמעויות עצומות על הנישום. בעוד הליכי גבייה אחרים אינם זוכים לחשיפה תקשורתית, הליך פשיטת הרגל הינו הליך משפטי פומבי אשר מביא את החייב לאפשרות לחשיפה תקשורתית רחבה אשר עלולה לפגוע בפעילותו העסקית ולקריסתו הכלכלית וזאת מעבר לעוגמת נפש והמבוכה הנגרמת לחייב מעצם חשיפת מצבו הכלכלי באופן פומבי.

◆ **דווקא עבור רשויות המס שימוש בהליכי פשיטת הרגל צריכה לשמש כמוצא אחרון. רשויות המס זכו כאשר המחוקק אפשר להם הליכי גבייה נרחבים במסגרת פקודת המיסים (גבייה) ואף הוראות שמטרתן גבייה החורגים מפקודת מס הכנסה.**

הכרזה על צו כינוס שהינו מקדמי להליכי פשיטת הרגל מטילה מגבלות כבדות על הנישום, כגון: הגבלה פתיחת חשבון בנק, הגבלות בשימוש בכרטיסי חיוב, מגבלות בייסוד תאגיד או לשמש כבעל עניין ואף תוצאתו עיכוב יציאה מהארץ. לבעלי מקצועות כעורכי דין רואה חשבון או סוכני ביטוח אשר הוכרזו כפושטי רגל עלול הדבר להביא לשלילת הרישיון שלהם לעסוק במקצועם, דבר ששובר את מטה לחמם.

במקרים אלה, הליך פשיטת הרגל משמש חרב פיפיות לנושה. עצם הפגיעה הכלכלית כתוצאה מהחשיפה הציבורית של הנישום או התוצאה של שלילת רישיונו המקצועי עלולה להביא לשבירת מטה לחמו ולבטל את המקורות הפוטנציאליים להשבת החוב.

◆ **על פי הפרסומים נטען על ידי רשות המיסים, כי רכושו בישראל של מר דודאי נרשם על שמה של גרושתו וזאת בניגוד למוסכם בהסכמי חלוקת הממון ביניהם. כפי הנראה רשויות המס ביקשו להפעיל הוראות אלו מכוח פקודת פשיטת הרגל כדי לבטל העברות שנעשו מן החייב לגרושתו.**

במסגרת הליך פשיטת הרגל קיימים כלים לביטול העברת נכסים אשר בוצעו על ידי החייב. **העברת נכסים שבוצעה עד שנתיים לפני תחילת הליכי פשיטת הרגל תהא בטלה בפני הנושים ונכסים אלו יחשבו כחלק מנכסיו של החייב.** בנוסף הליך פשיטת רגל מאפשר, בנסיבות מסוימות, אף ביטול הענקות שנעשו על ידי החייב בתקופה של בין שנתיים עד עשר שנים לפני תחילת הליכי

העיתון המקצועי לענייני מסים

העליון: זוג נשוי העובד יחד בעסק-יחול עליהם חישוב מאוחד
 ע"א 8114/09 ואח' מלכיאל ו שקורי נ' פ"ש כפר סבא ואח'
 רוזנברג אברהם, משפטן (יועץ מס)

ברירת המחדל היא שכלל ההכנסות של שני בני הזוג ירשמו על שם אחד מהם ויחויבו במס בהתאם. עם זאת, סעיף 66(א) לפקודה קובע, כי "על אף האמור בסעיף 65 רשאי בן זוג שאיננו בן זוג רשום לתבוע, כי ייעשה חישוב נפרד של המס על הכנסתו מיגיעה אישית בעסק או משלח יד או מעבודה". כסייג להוראה זו, קובע סעיף 66(ד) המצוי במוקד דיוננו:

"הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו אלא אם הכנסת בן הזוג האחד באה ממקור הכנסה שהוא בלתי תלוי במקור ההכנסה של בן הזוג השני..." ניתן לחלק את הסעיף לשני חלקים. בחלקו הראשון קובע הסעיף, כי הוראת סעיף 66(א) לפקודה אשר התירה לבן זוג לתבוע חישוב נפרד של הכנסתו, לא תחול כאשר הכנסת בן זוג אחד תלויה בהכנסתו של האחר. חלק זה כונה לעיל דרישת אי התלות. בהלכת קלס נבחנה פרשנות חלקו השני של הסעיף חזקות התלות. על פי מסקנת הלכת קלס, גם כאשר מתקיימים התנאים העובדתיים הקבועים בחזקות התלות, יכולים בני הזוג להוכיח, כי אין תלות בין מקורות הכנסותיהם. יחד עם זאת, הלכת קלס לא מתייחסת במפורש למקרים שבהם אמנם מתקיימת תלות בין ההכנסות, אך מתעורר ספק אם חישוב משותף של ההכנסה יגשים את תכלית החוק בהעדר תכנון מס. במקרים אלה מתעוררת שאלה פרשנית באשר לחלקו הראשון של סעיף 66(ד) כיצד יש לפרש את דרישת אי התלות על מנת שתהלו את תכלית? האם תלות בין הכנסות בני זוג היא לכשעצמה סיבה למניעת החישוב הנפרד; או שמא, מדובר אך באינדיקציה לקיומה של תחבולת מס מטעם בני הזוג? שאלה זו מונחת עתה לפתחנו. בחינת תכליתו של סעיף 66(ד) לפקודה מובילה למסקנה המתבקשת, כי תכלית שני חלקי הסעיף זהה מניעת הפחתות מס מלאכותיות ובלתי נאותות. שנית, הכרה בתכלית האנטי תכנונית כתכלית של דרישת אי התלות נובעת גם מלשון הסעיף בנוסחו הנוכחי ובייחוד מנוסח חזקות התלות השניה והשלישית. במקרה שלפנינו, לשון החוק מצביעה בבירור על כך שמדובר בחזקה חלוטה, ולא בחזקה הניתנת לסתירה. אין להכחיש כי פרשנות זו מכבידה על בני זוג שעובדים ביחד, ואף מתמרצת אותם לעבוד במקומות עבודה נפרדים או בחברות שאינן בשליטתם כדי להפחית את חבות המס שלהם. אשר על כן, ניתן לקוות, כי המחוקק יבחן בשנית האם נוסחו של סעיף 66(ד) לפקודה הוא עדיין הנוסח הרצוי כיום, כ 55 שנים לאחר חקיקת הסעיף.

תוצאה:

◆ עמדתו של פקיד השומה התקבלה.

ניתן ביום 1.2.2012

ב"כ הנישומים: עו"ד רמי אריה; עו"ד יניב ריחני
 ב"כ המדינה: עו"ד עמנואל לינדר

◆ שלושת הערעורים עוסקים בזוג נישומים נשואים (להלן: "הנישומים"), שאחד מהם או שניהם ביחד החזיקו בשנות המס הרלוונטיות בכ- 100% ממניות החברה ששילמה את שכרם. הנישומים הגישו בקשה לפקיד השומה במחוז מגוריהם לשום את הכנסותיהם בנפרד. פקיד השומה בחן את הבקשה לנוכח סעיף 66(ד) לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"), הקובע כי בן זוג רשאי לתבוע חישוב מס נפרד רק כאשר "הכנסת בן הזוג האחד באה ממקור הכנסה שהוא בלתי תלוי במקור ההכנסה של בן הזוג השני" (להלן: "דרישת אי התלות"). מכיוון שבשלושת המקרים החברה שבה עבדו בני הזוג נשלטה באופן מוחלט על ידם, סבר פקיד השומה שקיימת תלות בין ההכנסות של שני בני הזוג, ועל כן דחה את בקשתם. שלושת הנישומים ערערו על החלטת פקיד השומה לבית המשפט המחוזי. שני ערעורים נדחו ע"י בית המשפט המחוזי, ערעור אחד התקבל ומכאן הערעור לבית המשפט העליון מצד הנישומים ומצד פקידי השומה.

◆ לעמדתו של פקיד השומה, הלכת קלס אמנם קבעה שחזקות התלות ניתנות לסתירה, אך לא קבעה, כי דרישת אי התלות עצמה ניתנת לסתירה. נוסף על כך, פקיד השומה אף קובל על העמדת התכלית האנטי תכנונית כתכלית הבלעדית העומדת ביסוד סעיף 66(ד) לפקודה. עוד טוען פקיד השומה, כי אילו רצה המחוקק לקבוע שהזכות לבקש חישוב נפרד תישלל כל אימת שמתבצעת מניפולציה, היה הוא קובע דרישת היעדר מניפולציה במקום דרישת אי תלות.

◆ לעמדתם הנישומים, הנישומים סומכים את ידיהם על פסקי הדין המחוזיים נשוא הערעורים, אשר קבעו כי דרישת אי התלות היא חזקה הניתנת לסתירה. לשיטת הנישומים, התכלית האנטי תכנונית היא תכליתו הבלעדית של סעיף 66(ד) לפקודה ולכן אין כל סיבה להחילו מקום בו הוכיחו את נחיצות משרתם ונאותות שכרם. כמו כן, סבורים הנישומים, כי חישוב משותף מפלה לרעה בני זוג נשואים, ביחס לבני זוג שאינם נשואים ומפלה גם בני זוג העובדים ביחד, ביחס לבני זוג אשר עובדים בנפרד.

ביהמ"ש העליון בפני כב' השופט א.ריבלין, השופט י.דנצינגר, השופט נ.הנדל:

◆ בית המשפט קיבל את עמדת פקיד השומה, וקבע כי דין הערעור בע"א 8297/09 ובע"א 1177/10 להתקבל ודין הערעור בע"א 8114/09 להידחות. כיצד יש לפרש את דרישת אי התלות הקבועה בסעיף 66(ד) לפקודה?

סעיף 65 לפקודה קובע, כי ככלל: "הכנסת בני זוג יראוה לענין פקודה זו כהכנסת בן הזוג הרשום והיא תחויב על שמו". כלומר, המחוקק קבע, כי

חלוקת דיבידנד ומכירת מניות מיידית = עסקה מלאכותית ע"מ 1110-06 ד"ר נטע גולן נגד פקיד שומה כפר-סבא אמיר אבו ראזק, משפטן

הפחתת מס בלתי נאותה. לכן יש להציג את העסקה על פי מהותה האמיתית – עסקת מכירת מניות תמורת סכום של 5,166,000 ₪ ולקבוע את חבות המס בהתאם."

בימ"ש המחוזי בת"א - כבוד הש' מגן אלטוביה :

◆ עפ"י ביהמ"ש, בפסיקה נקבע, כי קיימים שני מסלולים לפקיד השומה שמבקש לראות את העסקה באור שונה ממה שהציגו וביקשו הצדדים לעסקה: הראשון הוא מסלול הדין הכללי. השני הוא מסלול הנורמה האנטי-תכנונית בדיני המס, הקבועה בסעיף 86 לפקודת מס הכנסה. המשיב לא הצביע על עילה שבדיני התאגידים המצדיקה התערבות בהצהרת המערערת ביחס לחלוקת הדיבידנד על ידי החברה בשנת 2002. לא נטען גם לסיווג מחדש הנגזר ממבחן המהות הכלכלית האמיתית המקובל - Common law. דהיינו לא נטען להשמת העובדות כפי שהן בתבנית משפטית שונה מזו שהציגה המערערת, התואמת נכונה את המהות הכלכלית האמיתית של ההתרחשות ולו לצרכי מס.

◆ הפסיקה מנתה את המבחנים שנקבעו לקביעת מלאכותיותה של עסקה, בהם מבחן "מטרת העסקה", לפיו עסקה מחוסרת טעם מסחרי מלבד הרצון להימנע ממס רואים אותה כעסקה מלאכותית. נראה כל הפעולות שבוצעו ע"י המערערת אינן דרושות למימוש פירוק השיתוף והן למעשה פעולות חסרות כל טעם כלכלי למעט הרצון להפחית את המס החל על הריוח שנצמח למערערת ממכירת המניות. כך הוא, ביחס לשינוי סוג המניות שהחזיקה המערערת ושינוי תקנון החברה שנועדו לאפשר חלוקת דיבידנד רק למערערת שעה שכל בעלי המניות האחרים לא שותפו בחלוקה זו, מבלי שהיה טעם ממשי או בכלל לאבחנה בין האחים לבין המערערת ביחס לחלוקת הדיבידנד, לבד מהסכמת המערערת למכירת המניות. מטעונו המערערת נראה כי המס בו תחויב על פי הצהרתה נמוך מהמס בו חייבה המשיב נוכח קביעתו שמלוא הסכום שקיבלה מהחברה בסמוך להעברת המניות (5,166,000 ₪) מהווה תמורה למכירת המניות.

◆ ביהמ"ש לא מצא ראייה למשא ומתן שהתנהל בין הצדדים ביחס לשווי המניות לאחר חלוקת הדיבידנד. בכך יש כדי לתמוך במסקנה שחלוקת הדיבידנד הייתה רק שלב (לא הכרחי) בביצוע העסקה שמהותה מכירת מניות לחברה. הצדדים בחרו בדרך שאין בה טעם עיסקי כלכלי ועל כן היא רחוקה מלהיות "תכנון מס לגיטימי".

תוצאה :

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 31.1.2012

ב"כ המערערת: עו"ד מנחם כהן

ב"כ המשיב: עו"ד אריק ליס, פרק' ת"א (אזרחי)

◆ מדובר בערעור, על החלטת המשיב שלא לקבל את הצהרת המערערת בדו"ח לשנת המס 2002 וקביעתו למערערת שומה בצו מכות הוראות סעיף 152 (ב) לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"). המערערת הצהירה על הכנסה בסך 3,485,000 ₪ מדיבידנד שקיבלה מחברת "חלאבין" תעשיות בע"מ (להלן: "החברה") והכנסה נוספת בסך 1,681,000 ₪ כתמורה למכירת חלקה במניות החברה. ברקע העניין, סכסוך משפטי בין שני אחים לבין אחותם (להלן: "המערערת") בקשר ניהול ענייני החברה, אותה ירשו מאביהם בחלקים שווים. הסכסוך הביא "להפרדת החבילה" ומכירת מניותיה של המערערת בחברה.

◆ לטענת המערערת, לאורך שנים צברה החברה רווחים אשר נבעו בין היתר, מעבודתה הרבה והמסורה של המערערת. רווחים אלה לא חולקו לבעלי המניות משום שהאחים אשר שלטו בחברה (66%) מנעו זאת עד למועד בו הסכימה המערערת למכור את המניות. בהתאם להסכמה שהייתה בין האחים לבין המערערת חילקה החברה למערערת דיבידנד ורק לאחר מכן רכשה החברה את המניות. הדיבידנד שחילקה החברה חולק על פי כללי החלוקה שבדיני החברות, ועל כן, המשיב אינו יכול לסווג את ההכנסה האמורה בסיווג אחר. חלוקת הדיבידנד מייצגת את רווחי החברה בעבר אשר חולקו למערערת כדי לפצותה על הסיכון שבהשקעתה, ואילו תמורת מכירת המניות מהווה תשלום עבור ויתור המערערת על זכויותיה העתידיות. משכך, הצהרת המערערת מגלמת את המהות הכלכלית האמיתית של העסקה המדווחת. חיוב המערערת במס על פי שיטת המשיב יגרום לכך שהמס הכולל שתשלם המערערת בהתחשב במס החברות ששולם על רווחי החברה יעמוד על שיעור של 68%. זאת שעה שהמס המרבי על יחיד עמד על 50%. מצב דברים זה אינו מתיישב עם כוונת המחוקק להשוות בין נטלי המס המוטלים על אדם הפועל כיחיד בניהול עסקיו לבין אדם הפועל באמצעות חברה לניהול עסקיו. להשלמת העסקה עם האחים נזקקה המערערת למתווך לו שילמה 100,000 ₪, ועל המשיב להכיר בהוצאה זו ובהוצאותיה המשפטיות בהליכי השומה והערעור.

◆ לטענת המשיב, הדיבידנד שקיבלה המערערת בסמוך למכירת המניות הינו חלק מהתמורה בעבור מכירת מניות החברה. אין מדובר בשתי פעולות נפרדות: האחת תשלום דיבידנד ע"י החברה והשנייה תשלום בעבור רכישת מניות החברה, לכן יש לסווג את ההכנסה באופן שונה, על פי מהותה הכלכלית האמיתית, ויש לראות את כל הסכום כתמורה בעבור מניות המערערת בחברה. לחילופין: לאור רצף הפעולות, סמיכות הזמנים ומהותה הכלכלית האמיתית של העסקה הרי בהתאם להוראות סעיף 86 לפקודה מדובר בעסקה מלאכותית אשר אחת ממטרותיה העיקריות הינה

העיתון המקצועי לענייני מסים

"משיכת כספים מפלאפל" ע"י בעל המניות לא הוכחה
עמ (חי') 860-08 פלאפל אוריון בע"מ נ' שומה חיפה
אינגה אייזנברג, משפטנית

ביהמ"ש המחוזי בחיפה – כב' ס' נשיאה ש' וסרקוג:

◆ בנוגע לפנקסי החשבונות של המערערת לשנת המס 2003, התנהל בין הצדדים ע"מ 821/08 על פסילה לפי סעיף 145ב לפקודת מס ההכנסה (להלן: "הפקודה"), בשל אי רישום תקבול. פסה"ד הורה על קבלת הערעור מטעמים מינהליים. מכאן שנטל "חובת ההצדקה" לעצם הוצאת השומות לרבות שיעורם, מוטלת על המשיב.

◆ ביהמ"ש קבע, כי אין לקבל טענות המערערת לגבי שינוי בנתונים, בהעדר ראיה, אשר יש בה כדי לשנות את נתוני ההסכמה שעמדו בבסיס הסכם השומה, כאשר לא הייתה טענה, כי הנתונים שם אינם נכונים או אינם רלוונטיים, אלא כל שנטען הוא שיש לנתק בין העסק הנדון לעסק שעמד בבסיס הסכם השומה. לעומת זאת, נערכה ביקורת ספציפית יותר לגבי שנת המס 2005, בכלל המוצרים הנמכרים ע"י המערערת וכן בסניפים הנוספים.

◆ ביהמ"ש לא מצא מקום להתערב באופן עריכת הפדיון הצפוי מפלאפל עפ"י הנתונים כפי שהובאו ע"י המשיב. המסקנה, כי שיטת העבודה לא שונתה אצל המערער. למרות שבשנת 2003 נפתח העסק בסניף נווה שאנן, הרי שהמערער לא היה עובד חדש, מותג העיסה, היה קיים, וככול שפורטו הוצאות ע"י המערערת - הוצאות שהיו אמורות לכלול גם את נושא קבלת אישורי הכשרות ומספרי העובדים - אלה לא נכללו בנושאי המחלוקת, בין הצדדים.

◆ דחה ביהמ"ש את הערעור בנוגע לאחוז הרווח הגולמי על שתייה.

◆ לעניין מכירת שווארמה וטענת המערערת, כי סניף הרצליה מעולם לא עסק במכירת מנות שווארמה, הסניף במרכז הכרמל שנפתח ב-2006 רק החל למכור מנות שווארמה באותה שנה. ביהמ"ש הגיע למסקנה, כי לצורך חישוב הפדיון הצפוי של מוצר זה, לא עמדו בפני המשיב נתוני השוואה מסניפים אחרים של העסק, ואולם, התבססה השומה על נתוני בדיקה ספציפיים. לפיכך, ביהמ"ש קבע, כי אין מקום להתערבות בתחשיב המשיב.

◆ ביהמ"ש קבע, כי למעשה הגורם היחיד המוסמך לפעול בשם החברה- מנהלה ובעל מניותיה, ואולם לא הוכח ולא הובאה כל ראיה ע"י המשיב, כי נעשתה משיכת כספים מהחברה, וממילא גם לא ניתן להידרש לשאלה, איזה חלק מתוך אותן הכנסות, נותרו, אם בכלל, כהכנסה אצל המערער. יתר על כן, אין להתעלם מן העובדה, כי המערער הגיש הצהרת הון ולא נמצאו הפרשים לא מוסברים.

התוצאה:

◆ ערעור המערערת נדחה. ערעור המערער התקבל.

◆ המערערת היא חברה שהוקמה במרץ 2003 והחלה בפעילות ביולי 2003. כל מניות החברה מוחזקות בידי המערער. בשנות המס שבערעור הפעילה המערערת עסק לממכר פלאפל ושווארמה במספר סניפים בחיפה. בסניף הרצליה מופעל "המטבח המרכזי" ממנו מועברת עיסת הפלאפל לסניפים שונים. בעבר הופעל העסק בסניף הרצליה בלבד, שלא ע"י הנישומים, אלא ע"י גורמים אחרים במשפחה. החל מחודש יולי 2003 דווחו ההכנסות מסניף נווה שאנן החדש אצל המערערת ובחודש נובמבר 2004 הועברה פעילות סניף הרצליה ומכירת העיסה לזכיינים, למערערת. המערערת דיווחה על צריכת חומר של כ- 71% מן המחזור בשנת 2003; 51% אחוז חומר בשנת 2004; ו- 50% בשנת המס 2005. לטענת המשיב אחוז החומר מן הפדיון המקובל בענף דוכני הפלאפל, עפ"י התדריך הכלכלי של נציבות מס הכנסה נע בין 27%-23%. בהתאם לכך, דחה המשיב את הדוחות שהגישה המערערת.

◆ לצורך חישוב ההכנסה והמס המתחייב, הסתמך המשיב, בין היתר, על הנתונים שהיו בבסיס השומות בהסכם לשנות המס 1999-2002 – הסכם שנחתם בשנת 2004 בין המשיב לבין אותו עסק (להלן: "הסכם השומה"), אך שהיה רשום על שם גורמים אחרים במשפחה. המשיב סבר, שלא היה שינוי מהותי באופי העסק ביחס לשנים הנדונות, עד כדי נתק מוחלט וצורך בהבאת נתונים שונים. לפיכך ביקש לקבוע שומה המתבססת על הנתונים שנקבעו בהסכם השומה. המשיב הסתמך איפוא באופן חלקי על הנתונים שהוסכמו במסגרת הסכם השומה. חלק הנתונים על בסיסם הוצאה השומה למערערת אף מטיבים ביחס לאלו שהיו בבסיס הסכם השומה.

◆ המערערת טענה, כי לאור פס"ד שניתן בתיק עמ"ה 821/08, לפיו נקבע, כי יש לבטל את החלטת המשיב בדבר פסילת פנקסי המערערת, השומות שהוצאו הן בספרים קבילים, ולכן נטל הראייה מוטל על המשיב. לגוף הערעור, לטענת המערערים לא הונחה כל תשתית עובדתית להוצאת השומות בצו, ואלה הוצאו משיקולים זרים. לכן, לעמדת המערערים יש לייחס למשיב "אלמנט רדיפה" בעצם הוצאת השומות ובמיוחד לאור קביעת שיעורן. עוד טענו המערערים, כי לא היה מקום להשתית את השומות על נתונים שהוסכמו בהסכם השומה לגבי סניף אחר, מאחר שהסניף בו עסקין הוא עסק חדש, שפתח המערער בנווה שאנן בשנת 2003 בלבד בהיותו בן 28, כדי לבחון יכולתו להצליח בעסקים, ובפועל לא צלח. לעמדת המערערת מדובר בעסק שהתדרדר כלכלית. לטענת המערערים הסניף בנווה שאנן התנהל כעסק נפרד עד לשנת 2006.

ניתן ביום 30.1.2012

ב"כ המערערים: עו"ד חסאן בסטוני

ב"כ המשיב: עו"ד הגב' דנה גורדון-ונדרוב

מתקשרת חשודה בהעלמות מס

ביום 2.2.2012 בבית משפט השלום בת"א, **כב' השופט אביחי דורון**, שוחררה תחת מגבלות גב' **אלינור הראל** (המכונה "הלני"), בת 61 מהרצליה, החשודה, כי אינה מדווחת על הכנסות מעיסוקה באסטרולוגיה ובתקשור. על פי מידע שהתקבל ברשות המיסים וכמצוין בבקשה שהוגשה לבית המשפט, גובה החשודה מלקוחותיה תשלום עבור שירותי אסטרולוגיה ותקשור עם אנשים מהעולם הבא ללא הוצאת קבלות. המידע שהתקבל התייחס לשלושה לקוחות שונים אשר כל אחד מהם שילם לה, לטענתו, מאות אלפי ₪ מבלי שקיבל חשבונית מס וקבלה כנדרש בחוק. עוד נכתב בבקשה, כי חשבוניות הבנק של החשודה ושל בנה נבדקו ונמצא, כי שיקים רבים מלקוחות מופקדים בחשבון בנק על שם הבן בהם יש לה ייפוי כח או בעלות משותפת. עוד עלה, כי סך ההפקדות בחשבוניות עולה על המחזור המדווח שלה במאות אלפי ₪. ב- 1.2.12 נפתחה, **במשרד חקירות מס הכנסה תל אביב**, חקירה גלויה נגד החשודה, נערך חיפוש בביתה ונתפשו מסמכים רבים, ביניהם מחברות בהם דברים שכתבה הנוגעים להכנסותיה. עפ"י הודעת הרשות, כבר בתחילת חקירתה הודתה החשודה, כי אינה רושמת את כל הכנסותיה עקב כורח אליו נקלעה מעצם היותה משפחה חד הורית וכי העלימה מידי שנה כמחצית מהכנסותיה. (ת"מ 3881-02-12)

27% אי רישום תקבולים בנצרת

ביום חמישי 26.1.12 ערך **משרד פקיד השומה נצרת**, רשות המיסים, מבצע ביקורות ניהול ספרים בישובים נצרת, נצרת עלית, ובישובים נוספים שבתחום השיפוט של המשרד. מטרות המבצע היתה שימור יכולת ההרתעה והבאה להגברת הציות להוראות ניהול פנקסים. במהלך המבצע בוקרו מגוון רחב של עסקים. מספר ימים לפני המבצע נערך מיפוי וסריקה לאיתור עסקים בעלי נפח פעילות גבוה במיוחד, כמו כן נערכו קניות ביקורת סמויות שנבדקו ביום המבצע. ביום המבצע נערכו 82 ביקורות: **ב- 27%** מהן נמצא אי רישום תקבולים. במהלך חודש ינואר הזמין המשרד לחקירה סרבני ניכויים ומקדמות שהסדירו חובות בסך של כ- 1.5 מיליון ₪, ו- 32 סרבני הגשת דוחות שנתיים הסירו את המחדל. בפעילות נגד חייבים, נתפסו 15 כלי רכב ונגבו כ- 270,000 ₪.

איש המחשבים של רשת דרבי דג חשוד

ביום 6.2.2012 בבית משפט השלום בתל אביב, **כב' השופט יובל גזית**, שוחרר תחת מגבלות **אלכס וייסמן**, בן 34 מראשון לציון, בשל חשד לשיבוש הליכי חקירה ועבירות על פקודת מס הכנסה. בזמנו נפתחה, **במשרד חקירות מס הכנסה תל אביב**, חקירה נגד בעלי רשת המסעדות **דרבי דג**, בחשד כי באמצעות תוכנה פיראטית הקטינו את מחזור המכירות ברשת המסעדות שבעלותם ע"י מחיקת חשבוניות מס שהונפקו (הפרשה זכתה לכינוי "**פרשת התולעת**"). בעלי החברה נחקרו ונגבתה גם הודעה מהחשוד-וייסמן, שתפעל את מחשבי הקופות הרושמות של רשת המסעדות. בהודעתו מסר כי ב- 12.6.11 (יום פתיחת החקירה הגלויה) לא דיבר עם אף אחד מבעלי החברה. מהבקשה שהוגשה לבית המשפט עולה, כי בבדיקת הקופות הרושמות במסעדות נמצא, כי מיישהו השתלט עליהן מרחוק ומחק את מסד הנתונים שלהן. מנתוני תקשורת שסופקו ע"י חברות התקשורת עלה כי **חזי מגן**, מבעלי רשת המסעדות, התקשר ביום החקירה בשעה 8:18 - דקות ספורות לאחר שנודע לו על פתיחת החקירה - למכשיר הטלפון הנייד של החשוד ושעה לאחר אותה שיחה, נמחק מסד הנתונים של הקופות הרושמות. לאחר חקירה נוספת של מגן ווייסמן בעניין אותה שיחת טלפון, עפ"י הודעת רשות המיסים: וייסמן שמר על זכות השתיקה ואילו מגן ענה "לא זוכר" לשאלות מהותיות שהופנו אליו. במעשיהם אלה, כך טוענת הרשות, שיבשו החשודים את החקירה וכן השיבו תשובות כוזבות בחקירתם הראשונית.

צמצום הפטור לסיגריות בדיוטי פרי?

ביום 1.2.2012 דנה **ועדת הכספים** בצווים לצמצום הפטור ממכס על רכישת סיגריות בדיוטי פרי לפקט אחד בלבד ולבני 18 ומעלה ובהעלאה משמעותית של מסי הקנייה על סוגי טבק שונים. יצוין, כי המהלך ספג התנגדות נחרצת מצד חברות הסיגריות, יבואנים ורשות שדות התעופה. הוועדה טרם החליטה אם לאשר צווים שנחתמו ע"י שר האוצר. **יו"ר הוועדה, ח"כ משה גפני** (יהדות התורה) הודיע, כי החלטה סופית תתקבל לאחר שמיעת גורמים שונים כגון משרד הבריאות, משרד התחבורה עמדת היבואנים ועוד.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי
 טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.